

EGYENLŐSÉG.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V. kerület, fürdő-utca 4. sz.,

a hova minden küldemény intézendő.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZERKESZTI

BOGDÁNYI MÓR.

Előfizetési feltételek:

Egész évre házhoz küldve 8 frt

Félévre 4 >

Negyedévre 2 >

Egyes szám ára 16 kr.

Rendkívüli külön kiadás. — Egyes szám ára 3 kr.

A mi abszurdum.

Valóban kétségbe ejtő az a szellemi hanyatlás, mely jelenleg bizonyos körökben tapasztalható. Nem is szólva arról, hogy a vérmese hívőkre akad, mert e tekintetben a gyűlölet sokat megmagyaráz . . . a megmagyarázhatatlan csak az, hogy ugynevezett jogászok, kik azzal hizelegnek maguknak, hogy a vádlottak veséjébe is látnak és minden alkalommal a pszichológiát hívják segítségül, hogy ezek a híres urak most minden fizikai és pszichológiai indok nélkül hisznek abban a vádban, melyet egy 14 éves gyermek vérarulás utján édesatyja és hitrokonai ellen emel.

A magyar krimináliszták közül eddig még nem akadt, ki nyíltan meghazudtolta volna a vérvád képtelenségét. Más országok jogászaik már elmondták nézeteiket. Ott van többek közt a híres Dr. Avé-Lallemant, ott vannak a nagy párisi és londoni lapok jogtudósai, mindannyian képtelenségnek deklarálják a vérmesét, csak minálunk átengedték a tért néhány hivatatlan izgatónak, kiknek összes jogtudományuk abból áll, hogy a szegény embert keserű vízzel is szabad vallasni.

Pedig hát nem is kellene sok fejtörés az eszlári vád tarthatatlanságának kiderítésére. A mindennapi tapasztalattal lehetne megdönteni az egész vérmese épületét, egy kis elfogultatlanság elegendő volna az egész hazugság megczáfolására.

Mivel vádolják az eszlári saktereket? Azt állítja Scharf Moricz, hogy ő a kulcslyukon át látta, hogy 5—6 zsidó Solymosy Eszter vérét vette. E vallomás alapján rituális gyilkosság czimén indítottak vizsgálatot egy csomó ember ellen, ki a gyilkosság elkövetését határozottan tagadja.

Eddig a dolog egyszerű. Bár furcsának elég furcsa, hogy egy büntetnél, melyet többen társaságban elkövetnek, a midőn tehát a lehetőség meg van adva arra, hogy a színhelyről minden áruló szemet távol tartsanak, mondom, bár nagyon furcsa, hogy gonosztevők, kik egy büntetre szövetkeznek, a legprimitívebb intézkedéseket sem tették a tanúk távoltartására, mégis koncedálom, hogy előfordulhat ilyen is; de megfoghatatlan csupán az a körülmény, hogy körülbelül tíz ember, a ki rituális gyilkosságot akar elkövetni, egy pillanat alatt megállapodásra jusson mind az áldozat, mind pedig a kivitel tekintetében.

Hogyan is szól a vád? »Midőn Solymosy Eszter a templomszolga lakásából kijött, egy sakter behívta őt a tőszomszédságban levő templomba, a hol rögtön hozzá láttak a vérvételhez, már t. i. a rituális gyilkossághoz.«

No hát ez olyan abszurdum, csak a minőt a leggyöngébb elméjű gyerekek tudnak elhinni.

Mert okos ember csak nem hiheti, hogy tíz ember, ki gyilkosságot akar elkövetni egy pillanat alatt megcsinálja az egész gyilkossági tervet és végre is hajtsa.

Riedl János és társai, Rózsa István és Kellner, Pánczél, Hoszter és Spanka mind előre kigondolt három-négy napi tervezgetés után tudtak társaikkal a kivitel iránt megállapo-

dásra jutni. Kiszemelték az áldozatot, és csak azután állapították meg a kiviteli módozatot.

A sakterekről azonban nem lehet feltenni, hogy előre összebeszéltek, mert az utolsó percig nem ismerték az állítólagos áldozatot. Már pedig teljes lehetetlenség — és ez bővebb magyarázatra sem szorul, — hogy a gyilkosság miképen való intézését elhatározzon tíz ember a nélkül, hogy az áldozatot ismerné.

Nemcsak nyulszívű sakterek, kiket a levél zörgése is megjjeszt, de vért szomjazó zsványok is bizonyos előre meghatározott terv szerint járnak el.

Ha a sakterek vért akartak volna szerezni, akkor a gyilkosságot nem bízzák a véletlenre, hanem gyilkolnak egy előre jól kigondolt terv szerint.

Hiszen a bűntény állítólagos elkövetése előtt öt percczel még nem is tudták, hogy egyáltalában akad-e áldozat. Hátha Solymosy Eszter véletlenül nem megy festékért, akkor a zsidóknak nem kellett volna leányvér?

Ha csakugyan vért akartak volna venni a vádlottak, akkor máshol és sokkal kevesebb veszélylyel járt volna egy azon a vidéken százával is kóborló porleányt egy rejt-helyre csábitani és megölni.

Vagy miért nem csalták be Scharf szomszédjának a leányát B á t h ori Zsófit, a ki ott sürgött-forgott a templom körül. Miért szemelték volna ki éppen Solymosy Esztert, ki utban volt és a kinek eltűnése, mert minden pillanatban haza várták, azonnal észrevehető, a kit tehát rögtön keresnek, még mielőtt a bűnjeleket eltávolíthatják.

Vagy azt hiszik talán, hogy a sakterek nem is akarták titkolni a bünt, hanem belerohantak vakon semmivel sem törődve? Hát akkor mért nem akadt közülük egyetlen egy sem, a ki bevallotta volna a tettet? Hiszen majdnem minden többek által társaságban elkövetett büntett, a bűnrészesek önvallomásai által szoktak felderítettetni. A 6—10 vádlott közül miért nem keveredett egy sem ellenmondásba társaival, a mi el nem kerülhető oly esetekben, midőn a bűnvégrehajtók közül az összebeszélés úgy mint itt, teljesen ki volt zárva?

De hát mit is kérdezem. A józan ész már régen megalkotta magának az ítéletet, az elfogultságot pedig kapacitálni nem lehet. Alig fordult elő per a legutóbbi századokban, mely annyi hamis praemisszumokból, annyi ostoba feltevésekből indult volna ki, mint a most Nyiregyházán folyó boszorkányper.

A kik ilyen pert képesek csinálni, nem is szoktak hallgatni a józan ész sugallatára. Vadállatok, melyek vért szomjaznak, és nem riadnak vissza semmi kegyetlenségtől.

Dr. G.

Szalay Károly.

Azt a Szalay Károlyt értjük, ki Kaposvárról lement Nyir-egyházára a híres anyát képviselni. E szerepéről különben nem akarunk szólni, mert hát tulajdonképen szót se érdemel. Hanem azt már nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy őt is bevették abba a vezérkarba, hol Vindisch, Péczely, Verhovay nevi diszelegnek.

Szalay Károly multján van ugyan egy néhány sötét pont, de mi az a tenger sima tükréhez képest? Mindössze egyszer volt bezárva s akkor is csak valami haszontalan csatlás miatt. Lényegtelen dolog. Pár évvel ezelőtt esett meg rajta ez a kis baleset Kaposvárott. Nagy Sándor, akkor kaposvári törvényszéki bíró, most kir. táblai pótbíró rendelte el a vizsgálati fogságot ellene; de Kozma Sándor főügyész kegyességéből csakhamar kiszabadult. Ez annál érdekesebb, mert ugyanaz a Szalay Károly egykori jótevőjét Kozma Sándor főügyész urat most minden alkalommal leggyűlöletesebb módon megtámadja. De mindez, még nem kvalifikálja őt antisemita vezérré, mert oda olyan férfiú kell, kinek multja elég garanciát nyújt arra, hogy a »kellő időben« a fosztogatástól sem riad vissza.

Szalay Károlyról pedig ezt nem lehet feltenni, mert még az a csiny is a mit néhány évvel Pesten akart elkövetni, sem egyéb közönséges prokátorifogásnál, mely nem jogosít fel semmiféle gyanúsításra.

Talán még emlékszik Szalay Károly ur arra az ügyre, a mi közte és egy fővárosi nagyiparos közt lefolyt és a melynél egy bizonyos ur (nem a nagyiparos) ötven forintért felgyujtani ígért valamit.

Ez azonban meg nem történnén, nem is lehet olyannak tekinteni, minek czimén valaki az antisemita vezérséget elnyerhesse.

Ismételjük: Szalay Károly ur nem illik a fentnevezett kompániába. Oda ember kell, a ki »a kellő időben« mindenre kész legyen, nem pedig Szalay Károly, a ki tisztességes becsületes ember.

Hová lett a pénz?

»Péczei bácsi« és társai ellen megindítandó büntető vizsgálat csak akkor fog eredményre jutni, ha a vizsgálat ezt a kérdést fogja megfejteni.

Mikor ugyanis a banda azon gyilkossági vádért, melyet egy pár falusi sakter ellen emeltek, az egész zsidóságot megakarták fosztani szabadságától, becsületétől és mindenféle emberi jogaitól (Péczei bácsi első sorban a pénzükre reflectált!) akkor lehetséges, sőt valószínű is, hogy Budapesten a gazdagabb zsidók, azután több nem zsidó is, a kiknek igazságérzete föllázadt, pénzt gyűjtöttek azon czélra, hogy védőkül a nyiregyházi tárgyaló terembe olyan embereket küldjenek, a kik nem ijednek meg az árnyékuktól, hanem bátran szembeállanak a vármegye protectiója alatt álló ritualis büntesítő banda alattomos vakandjátékával. Ez helyesen is történt.

Menjetek Angliába és mondjátok meg annak a hidegvérű kalmárnépnek, hogy a continensen embereket üldöznek, és hogy képtelen, hamis vádakkal terhelik. Egy óra alatt együtt lesz a pénz, bármennyi volna szükséges az ártatlanok védelmére és az emberi jogok érvényesítésére. Csak a zsidónak ne szabadjon áldozni az igazságért?

A zsidók az igazság kiderítését akarták és így ez adakozástól nem lehet elvitatni az erkölcsi alapot. Mert ha mást és nem az igazság kiderítését akarták volna elérni, akkor nem tűznek ki 5000 forintot annak, ki Solymosy Esztert előállítja, hanem egyszerűen átadják a pénzt Péczei bácsinak, aki talán olcsóbban is előteremti a leányt.

Az antisemiták többet áldoztak 5000 frnál, mert a muszkakormány antisemita bőrben a monarchiánk ellen indítandó rablóláboru előestéjén szükségesnek látta a t. eszlári eset inscenierozását, hogy az által a nemzet irányában a művelt nyugat előtt ellenszenvet költson, hogy háboru esetén külföldi pénzhez ne juthassunk, hogy az állam talpköve: az igazságszolgáltatás iránt a bizalom megrendüljön, Németországon keresztül küldött a bandának a müncheni »Allgemeine Zeitung« szerint 6000 tallért, mások szerint többet is.

Ez a pénz háová lett?

Az emlékezetből lepingált Eszterképnek mutogatása szintén jövedelmezett tetemes összegeket.

Az antisemita congressusokon óriási summák gyűltek össze »az üldözött magyarországi 14 millió keresztény« oltalmára.

Nohát ez a pénz nagy részben theoreticus antisemita czélokra lett gyűjtve, és adva. Fordított pedig izgatási

czélokra, és így az államhatalomnak kötelessége kinyomozni azt, hogy ezek az importált muszka és német pénzek hova lettek?

Solymosi Eszternek édes anyja a tárgyaláson hit alatt vallotta, hogy ő egy árva krajczárt sem kapott.

Verhovay Gyula lapjában ünnepélyesen kijelentette, hogy ő a tiszta-eszlári ügyből üzletet nem csinált, a mi annál is inkább elhíhető, mert a Függetlenség csak nem rég állott a csőd örvénye előtt.

Ónodi Géza ur országgyűlési képviselő és földbirtokos. Neki nem kell pénz. Barri pedig katói jellem, a ki a pénzt egyszerűen megveti. Recski és Vay gentry komiszáriusok, akik csupa sportból kineztek. Marad Péczei bácsi, a ki különben egy néhány hatossal is megelégszik.

Mi lett tehát abból a 6000 tallérből, ha sem Solymosiné, sem más eszlári tanú nem kapott semmit?

Bizonyosan megtartották maguk a vezérek és egymást közt megosztották; mert régi dolog, hogy a zsákmányból csak a vezérek laknak jól, a népnek pedig oda dobják a hulladékokot.

Most pedig csak azért lármáznak, hogy önmagukról elhárítsák a figyelmet, mert ha egyiküknek sem kellett a pénz, és ha hamis tanu vásárlásokra sem volt üzleti kiadásuk, hát akkor háová tették azt a tömérdek német és muszka pénzt?

Sz. P.

Mit szól Pauler ur?

A külföldi sajtó a nyiregyházi végtárgyalás folyama alatt nem egyszer felvetette a kérdést: Mit szól mindehez Pauler ur Magyarország igazságügyére.

Mert valóban érdekes volna tudni, hogy az a miniszter, kiről azt állítják, hogy tudós is, hires kriminálista is, a kinek főleg a magyar igazságszolgáltatás érdekei fölött őrködni kellene, hogy az miként vélekedik a nyiregyházi eseményekről?

Mi megmondhatjuk. Azon kellemes helyzetben vagyunk, közzé tehetni egy levelet, melyet egy a miniszter urhoz igen közel álló országgyűlési képviselő szerkesztőségünkhez valószínűleg azzal a czélzattal intézett, hogy közlése által bizonyos az igazságügyminiszter rovására irt jelenségek valódi értékükre redukáltassanak. A levél szóról-szóra így hangzik:

»Igen rosszul vannak informálva azon lapok, melyek minden tulkapásért, minden rendtelenségért a minisztert teszik felelőssé. Az igazságügyminiszter nem avatkozhatik a törvényszék vagy a vizsgálóbíró hatásköréhez tartozó ügyekbe mindaddig, míg az eljáró hatósági közegek a törvény korlátain belül mozognak. Az idő előtti beavatkozás flagrns megsértése volna az alkotmányos formáknak és veszélyes praecedens alkothatna a jövőre nézve, mert oda dobná az igazságszolgáltatást a kormány önkényének. Mikor Mezei Ernő országgyűlési képviselő más törvényszék delegálását kérte; akkor arra nem forgott fel olyan törvényes ok, mely a minisztert ilyen rendkívül fontos elhatározásra indithatta volna.

Azóta, és különösen a végtárgyalás tartama alatt felmerültek ugyan olyan jelenségek, melyek minden elfogulatlan emberben azt a meggyőződést keltették, hogy az, a mi odalenn történt és történik, nincsen rendjén, és hogy a tárgyalás sokkal közlebb hozta volna a t. eszlári rejtélyt a helyes megoldásához, ha az ügy olyan törvényszék előtt tárgyalatik, mely nem áll az antisemiták terrorismusa alatt; de miután a törvényszék úgy sem hozhat jogerős végiteletet, legjobb bevárni a felső bíróságok ítéleteit, melyek minden zaj és minden rendkívüli beavatkozás nélkül a miniszter helyett lesznek hivatva annak teljesítésére, a mit az igazságügyértől olyan hangosan követelnek.

Igaz, hogy a megoldás ez által késik, és hogy a miniszter sokkal gyorsabban elintézhetné volna a dolgot. De ilyen tekinteteknek nem szabad mérvadónak lenni olyan ügyben, midőn az alkotmány egyik legsarkalatosabb biztositéka a bírói függettség forog kérdésben.

A t. levélíró végül megjegyzezi, hogy a napi sajtó Pauler urnak Szeiffert főügyészi helyetessel szemben elfoglalt állás-

pontját is tévesen fogta fel, de miután a valódi tényállás közlése által indiszkreციót vél elkövetni, jobbnak találja erről teljesen hallgatni.

*

Nekünk egyelőre e levélre nincs egyéb megjegyzésünk, mint hogy nagyon sajtáságos, hogy Pauler miniszter ur, ki az igen tisztelt levélíró szerint olyan féltékenyen őrzi „az alkotmány egyik legsarkalatosabb biztosítékát — a birói függetlenséget” — más részről egészen az indolenciával határos egykedvűséggel nézi „az alkotmány egy másik legsarkalatosabb biztosítékát”: a polgári jogokat, lábbal tiporni.

A tizenhatodik nap.

— július 9. —

Az elnök megnyitja az ülést 9 órakor.

Vámos Józsefné szül. Tóth Erzsébet tanu, az elnök figyelmeztetése után, hogy az igazat vallja, az általános kérdésekre előadja, hogy 48 éves, ref. született Dadán, a férje napszámos ember. E. Most a napokban, jul. 3-ikán, megjelent maga az eszlári előjáróság előtt; mondja el, hogy miket beszélt maga ott? T. Azt beszéltem, alásan instálom, azért folyamodtam az előjárósághoz, hogy a leányomat behozta ide tudtom nélkül. E. Ki hozta be? T. Máskép nem tudom nevezni. Lichtmann fia, aztán még valami királyi ügyész, ugyadták nekem elő. Hát mondtam, hogy miért hozták el a gyermeket, azt mondta az asszony, mért ne hozta volna, mikor egy kir. ügyésszel jött el. E. Ki az asszony? T. Kint volt egy izraelita, én nem tudom a nevét. E. Annál szolgált a leánya? T. Igen, annál szolgált most már harmadik esztendeje. Behozták a leányt megeskették, én nem tudtam semmit, hát kitisztitanám tőle, a bűn alól kivenném a gyermeket. E. Tudja maga, mit vallott a leánya? T. Azt vallotta, hogy arra kérték, hogy esküdjön meg arra, hogy ő 1 órakor látta Solymossy Esztert. Itt már most nekünk ismét azt vallotta, hogy láttam, édes anyám, de 10 és 11 óra közt; itt az ura, egy izraelita ember, arra kérte, hogy arra esküdj, hogy te egy órakor látad Solymossy Esztert. Nagy jutalmat fogsz kapni érte. Ki mondta ezt neki, hogy nagy jutalmat fog kapni? T. Azt Lichtmann mondta. E. De azt maga nem hallotta? T. Én nem.

Elnök: Még körülményesebben beszélt maga az előjáróságnál, hogy most csütörtökön este ment hazafelé a szőlőlőből, hát utközben kivel találkozott? T. Ott találkoztam, ugy nevezik, hogy Tulipán zsidó, én ezeknek az izraelitáknak a neveivel bizony nem szolgálhatok, mert neveiket nem tudom, mert nem vagyok helybeli születésű, csak oda vittek férjhez, ennek a leányával találkoztam. E. Tulipán leányával találkozott, hogy hívják ezt a leányt? T. Háni. Hova volt? kérdi. Én voltam a leányomat jelenteni, hogy miért esküdött hamisan. Kár volt jelenteni, mondja, csak az igazra esküdött, hiszen a miért megesküdt, 100 frt van neki ígérve, mihelyt kijön az igazság, azonnal megfizetik neki. E. Ezt Háni mondta? T. Igen, tovább megint, hogy elmenem a gazdasszonyához, hogy elvigyem a leányt az izraelitáktól a szolgálatból. E. Hát azt hogy hívják? T. Ugy nevezik, hogy Salamon. Nála voltam és kértem, hogy engedje lányom, de visszajön ugy-e? Nem, mig egy darab lesz belőle, Eszláron nem fog szolgálni. Nézze, ne haragudjék meg mindjárt hogy a maga leánya megesküdt, ha megesküdt, igazra esküdt, mihelyt kijön az igazság, megkapja azt, a mi neki volt ígérve.

Elnök: És maga kész arra hitet tenni, hogy ez így történt? Tanu: Kész vagyok. E. Hát a leányát azután haza vitte? T. Haza, ide bent van velem.

Elnök: Ő is azt mondta? Tanu: Megvan rea beszélve, hogy esküt tegyen arra, hogy egy órakor látta Solymossy Esztert. Azelőtt olyan lány volt ez, hogy talán egy kanál vízben is elvesztette volna ezeket az izraelitákat, nem hogy olyant beszélt volna, mint itt most, azonban az utóbbi napokban ugy meg tudták hódítani vagy mi, hogy én édes anyja vagyok, husz esztendeje vagyok asszony, de olyan még velem nem történt, hogy amit előbb nem tudott, most egy pár nap alatt tudta meg, hogy ő Solymossy Esztert még egy órakor is látta. E. Mikor maga Háni leánnyal beszélgetett, csak négy szem közt beszélt vele? T. Nem négy szem közt.

Eötvös kérdései.

Eötvös: Maga azt hiszi, hogy leánya hamisan esküdött? T. Hamisan. Szeyff. Miből tudja azt? T. Csak abból tudom, hogy

miért nem beszélt az előtt, holott tudott Eszterről és most ezelőtt pár nappal esküdött hamisan. Igazságosan nem is esküdött. Eö. Hogy a leánya hamisan esküdött, azt csak onnan gondolja, hogy eddig nem beszélt? T. Igenis onnan gondolom, mert addig miért nem volt a lánynak valami nyilatkozata, mikor az történt? mert én akkor mondtam neki, hogy mégis nincs olyan becsületes ember, mint a te gazdád, mert nem járkál oda. Azt mondta a leány, ejh! egyik zsidó olyan, mint a többi, csak egy fából teremtették. Hogyan beszélhetett volna most máskép, ha nem lett volna megkérlelve. Eö. Bérelve vagy kérelve? T. Kérlelve, mert bérelve nem láttam egy fityínget sem. Eö. Mikor a mult esztendőben Solymossy Eszter elveszett, hol szolgált a maga leánya? T. Annál az izraelitánál. Eö. Tudja-e hol lakik az az izraelita? T. Tudom, járok hozzá. Eö. Hát azt tudja-e, hogy ennek szomszédságában egy másik zsidó is lakik? T. Igen metsző zsidók. Eö. Hogy hívják? T. Nem tudom. Eö. Az napon, mikor Solymossy Eszter elveszett, beszélt-e leányával? T. Nem, mert kinn lakom a tanyán. Eö. Leánya láthatta-e az napon Solymossy Esztert? T. Azzal nem szolgálhatok. Eö. Maga miatt láthatta? T. Igen miattam láthatta, mert nem laktam odahaza.

Eötvös: Leánya azt vallotta a tek. kir. törvényszék előtt és esküt tett rá, hogy ebéd után, mikor már mosogatott, ki is söprött s más munkát is végzett, kijövén, látta, a mint Eszter hazafelé jön a boltostól s amint beszélt Zsófi testvérel. Ha hamisan vallott, bezárják. Ha igazán vallott, köteletségét teljesítette. Maga azt hiszi, hogy leánya hamisan vallott? T. Hamisan vallott. Eö. Hogy egy anya leányát a tömlőcbe juttassa, az furcsa dolog; de nemcsak a maga leánya, hanem Eszternek édes testvére, Zsófi és Rosenberg Rózsi és egyéb tanuk is azt vallották, hogy 12—1 óra közt látták, amint jött vissza a boltból. Így tehát ha a maga leánya nem is látta volna, akkor esküdött volna hamisan hamis dologra. T. De akkor egy órakor nem láthatta volna. Eö. Honnan tudja? T. Bizonyítja az egész falu, hogy akkor nem is létezhetett, ő 11—12 órakor láthatta csak.

Eötvös. De Solymossy Zsófi édes testvére is 12 órakor látta. Mondja meg, ki hitta magát az előjárósághoz? T. Én magam jelentkeztem. Eö. Azt jelentették nekem, hogy mikor Julcsa leánya hazajött és a maga ura megtudta, hogy mit vallott, nagy dühösen kereste a leányt és azt mondta, hogy meg fogja verni, mert oly vallomást mert tenni; igaz ez vagy nem? T. Az nem volt feltett szándéka, hogy megveri, hanem elment az izraelitához és hazahajtotta a gyereket.

Az elnök és a védők.

Ezután behívják Vámosi Julcsát, kit izgatott morgással fogadnak a tárgyalási teremben. Eötvös felszólal az ellen, hogy az eszlári bíró nincs jelen. Elnök ingerülten válaszol, mit ismét Eötvös nem hagy szó nélkül. Minthogy Vámosy József, a leány atyja, nincs jelen, kéri Julcsa kihallgatását elhalasztani addig, mig atyja is megjelenne. Kéri az elnököt, hogy Vámosy József után lovas legényt küldjön, hogy az még a mai tárgyalás folyamán megjelenjen. Egyszersmind kéri Farkas Gábor birónak rögtöni berendelését is. Friedmann egyenesen visszaélésnek nevezi, hogy az eszlári bíró és Vámosy József nincsenek jelen a tárgyaláson és figyelmezteti az elnököt, amiért nem győződött meg a tanuk ittlétéről s kijelenti, hogy csatlakozik Eötvös indítványához. Szeyffert is pártolja Eötvös indítványát.

A törvényszék visszavonul, hogy e kérdés felett határozzon. Friedmann vádlottakat ültet Vámosyné és leánya közé és figyelmezteti az őrt, hogy őrkdjék, hogy össze ne beszéljenek.

Rövid szünet után, a bíróság ismét megjelenik a tárgyalási teremben. Elnök kihirdeti a határozatot, mely szerint Vámosy Julcsa kihallgatása atyja megjelenéseig elhalasztatik.

Kinozták-e Julcsát?

Eötvös újabb felszólalásában azt kívánja, hogy Julcsát, addig mig kihallgatják, különítsék el szüleitől, továbbá, hogy a leány vizsgáltassék meg orvosilag, minthogy hir szerint atyja bántalmazta a leányt, kinek arcán a szenvedett testi bántalmazások nyomai meg is látszanak. Friedmann ez indítványhoz hozzájárul.

Szeyffert szintén szükségesnek tartja az orvosi vizsgálatot, de az elkülönítést nem pártolja. Szeyffert beszédét a hallgatóság zúgással fogadja. Elnök csendet kér.

Eötvös erélyesen követeli Julcsa rögtöni megvizsgálását; haugsulyozva mondja továbbá, hogy a tanukép jelen nem levő Farkas Gábor az ajtóban hallgatózik. (A közönség zuga.) Követeli, hogy az anyát különítsék el leányától;

ilyen anyát ki tulajdon édes leányát hamis, tanuskodással, hamis esküvel vádolja (zugás). Elnök e kérdés eldöntését későbbre halasztja.

Az ezután kihallgatott tanuk között legérdekesebb az a tudós tanú volt:

Hrabák Gyula

eszlári molnár, ki a mult esztendőben a zsidók husvéti lisztjét örölte. Azt vallja, hogy azon pénteken örölt, melyet követő szombaton Eszter eltűnt. Elnök kérdést intéz hozzá, mikor fejezték be a zsidók a mult esztendőben a husvéti liszt örölését? Heumann a kérdés ellen ingerülten felszólal abból a szempontból, hogy a kérdés husvéti vérhasználatra vonatkozik. Elnök kérdését a vizsgálat irataival, feledékenységgel magyarázta. A többi kérdések is a husvéti örölésre vonatkoznak, a mi újra éles és ingerült vitát idéz elő. Heumann kérdi tanutól, mikor volt a mult esztendőben a zsidók husvétja? Tanu: A keresztény husvét után. Friedmann megjegyzi, hogy a tanu egészen meg van zavarodva az időszámításra nézve. Eötvös: (közbeszól) Nem tudja mit beszél. Elnök: Jó volna, ha a védő urak higgadtan viselnek magukat, mert tulmennek a kellő határon, ha a tanukra megjegyzéseket tesznek. Eö. elismeri az elnöknek azt a jogát, mely szerint ez a védőknek egyes kérdéseit korrigálhassa, de a védő magaviselete felett véleményt nem mondhat. Elnök: A védelomnek is kötelessége, magát a törvényszéki korlátok közt tartani.

Özvegy Nagy Józsefné

azt vallja, hogy a zsidók Hatalóczyt Klár Józsefné tanyáján tartogatták s ott betanították, senkit sem erősztvén hozzá. Szembesítik Nagy Józsefnét Hatalóczyval. Hatalóczy tagadja, a mit Nagy Józsefné mond. Őt nem szigetelték el, nem tanították be. Szüszmann, a ki Ilányásról a tanyára hozta őt, kinnált neki öt forintot, de ő nem fogadta el. A mit vallott, azt egész terjedelmében fenntartja.

Szék. kérdi Hatalóczytól, nem fagatták-e, hogy mondja meg, kapott-e pénzt a zsidóktól. Hatalóczy azt mondja, hogy tegnap faggatták is, fenyegették is, ha nem mondja meg mennyi pénzt kapott a zsidóktól.

Vámosi Józsefet letartóztatják.

A törvényszék most visszavonul, hogy a védőknek előbb tett indítványa felett tanácskozzék. Hosszabb szünet után Elnök kihirdeti a határozatot, melynek tartalma a következő: Vámosi Julesa törvényszékieleg orvos által megvizsgáltatik; kihallgatni csak Vámosi József megérkezése után fogják őt. Vámosi Józsefet mindaddig, a mig teljesen ki nem hallgatják, Lánczival együtt letartóztatják.

Csörges Jánosné

azt vallja, hogy ő hallotta, a mint Groszbergné átadta férjének Eszter ruháit, azt mondva neki, hogy adja oda a ruhákat Jakabnak a vizparton. Visszajövet is hallotta mit beszéltek egymással, hogy hogyan öltöztették fel a hullát, hogy kendőt kötöttek kezére. A védők kérdik tanutól, milyen nyelven beszélt Groszbergné férjével. Tanu azt mondja, hogy zsidóul beszéltek, de ő értette, sőt mindjárt zsidóul is elmondja a hallott beszélgetést.

A tanúkat nem eskettetik meg.

A tárgyalás 3 órakor véget ért.

A tizenhetedik nap.

— julius 10. —

Ezen tárgyalási nap a banda határozott lélélezásával végződött. Kihallgatták Zurányi gyógyszerészt a vizsgáló bíró és az orvosok eljárását sajátságos világításba helyezi.

Itt közöljük a vallomást:

Zurányi gyógyszerész.

A mai tárgyalásban öt orvosi szakértő is részt vett, t. i. Scheuthauer, Mihákovics, Belki, Trajtler, Kis Jenő és Horváth.

Elnök: az ülést megnyitván, Zurányi Kálmán tanut hívja fel. Zurányi Kálmán született Eperjesen, 30 éves, nőlen, gyógyszerész, lakik Boros-Sebesen. A szokásos figyelmeztetés után kérdi elnök a tanut, hogy jelen volt-e azon hulla megszemlélésénél, mely a mult évben Tisza-Dadánál a Tiszából kifogatott.

Zurányi: Jelen voltam; első izben vasárnap, julius 18-án megszemléltük a hullát a sirban. Jelen voltam azután másodszor julius 19-én, délután, 3 óra felé mentünk, odaértünk estefelé.

Elnök: Oda érkezvén a helyszínére, mit tapasztaltak? Tanu: A hulla már el volt ásva; eleinte a szolgabíró nem engedte, hogy hozzám menjünk a sir széléhez, később különösen nekem meg volt engedve, miután a tót nyelvet értem és kérdéseket intézhettem a tutajosokhoz. Azon kérdésre, hogy miért ásták el a hullát, azt felelték, mert bűdös volt és már késő este lett s különben náluk az a szokás, hogy a vízben talált hullákat azonnal elássák. Kérdésemre, hogy férfi vagy női hullá-e, azt felelték, hogy leánygyermek. Kérdésemre, hogyan tudták azt, mondták: mert megnézték. E. Ezt a tutajosok mondták? T. Igen; különösen egy alacsony piszkos embert kérdeztem, mikor kérdeztem, milyen magas a hulla, melléig mutatott a különben alacsony ember.

Elnök: A hullán mit észlelt a tüzetesebb megtekintés után? Tanu: En jól megtekintettem; éjjel, a mikor ott voltunk, igen bűdös volt, emlékszem arra is, hogy az a Weinberger nevű egyén T.-Lökről, miután nekünk kifogyott a szivarunk, hogy inkább a füstszag jöjjön az orrunkba, ő megkinnált bennünket mindnyájunkat két krajczáros szivarokkal. Másnap szintén bűdös volt a hulla, de nem annyira mint első izben, nem tudom, miért, talán a léghuzam következtében. A hullának nem volt semmi szőrzete, sem haja, sem szemöldöke, sem felső szempillája; az alsó szempillán 5-6 szál szőr látszott minden oldalon, az sötét barna színű volt. A szeméremtesten nem volt semmi szőr a koponya egyik oldalán nagyobb folytonossági hiány volt, a másikon kisebb, a nagyobbik lehetett mint egy ezüst forintos, a másik kisebb. Szeme kissé be volt evse, szemöldöke hátrafelé volt huzva, egyik szeme nyitva volt, a másik csukva, szemét csak úgy lehetett jól megnézni, ha az ember felemelte a szemhéját, mert a pupilla egészen hátra volt huzódva.

A tehéntaposás nyoma.

Elnök: A lábujjakon tapasztalt-e valami rendellenességet? Tanu: Ha megengedi nagyságod, előbb még valamit mondok. Előbb kihallgattak, gondolom öt tanut, ott voltunk jelen mindnyájan gondolom, két fiu is volt közte, két férfiú és gondolom egy nő. Azokat kihallgatták. Egyik hivatkozott a fogára, másik a szemére, lábára, testalkatára, fejére, az idomokra, egy szóval mindegyik hivatkozott valamire, annál fogva gondolja, hogy Solymosi Eszter hulláját látja maga előtt. Ezek után jött egy 20 éves hajadon, emlékszem a nevére: Szakolczay Julesa, ennek a vallatása hosszabb ideig tartott, és figyelemmel kísérttem, mikor a hullát jött megnézni, azt mondta a vizsgálóbíró, hogy nézze meg jól és mondja meg véleményét, vajjon felismeri-e a hullában Solymosi Esztert, vagy nem. Megnézte, és azt mondta, hogy igen, kérdezte a vizsgálóbíró tőle, vajon milyen okoknál fogva véli megismerni, mondja meg az adatokat. Nem felelt reá; erre azt mondta a vizsgálóbíró, hogy menjen közelebb az egyik oldalra és a másik oldalra és tekintse meg jól, és ha jól megtekintette, mondja meg, hogy mely oknál fogva gondolja felismerni, ha jól megnézte. A kir. ügyész ur kérdezte egy izben, felállt székéről is, és odament, azt mondta, hogy hogy gondolja felismerni, mikor azt se tudja, férfi vagy női hullá fekszik-e előtte. A hulla szeméremtestre ponyvával volt betakarva, a többi rész mind tisztán volt, a melle is, csak épen a szeméremtestre volt betakarva. Azt mondta hogy mégis meg merek rá esküdni, hogy ez Solymosi Eszter hullája. A vizsgálóbíró azt kérde, hogy ismert-e Eszter testéu valami jegyet? A lány azt mondta, hogy a tehén rátaposott a lábára és onnan jegy maradt vissza. Kérdezte, hogy melyik lábán? A jobb lábán. Mutassa meg a hulla lábán, hol volt? Odament a hullához és a jobb lábára rámutatott a hüvelykujj tövével valamivel magasabbra, a hullának akkor még piszkos volt a lába, mert mikor végigöntötték, a legkevesebb viz ment rá, iszap tapadt rajta. Mikor Szakolczay Julesa ezt mondta, Szücs János bíró, ki segédkezett a hulla levetkeztetésénél és tisztázásánál, hozott egy virágöntő bádgedényt, amit öntözésre használnak, csak hogy a szita nem volt rajta és azzal kezdte öntözni a holttestet. — En láttam, hogy egy kissé ügyetlenül megy a dolog, kivettem kezéből az edényt, azt felemeltem egy kissé és úgy eresztettem rá a vizet. Az széjjel ment a testen és az iszaptól kissé megtisztult. Jól emlékszem, ott álltam közel és segitettem lábait a hullának kézzel megmosni; mikor az meg volt mosva, egy barna folt látható, és különösen megmondtam akkor is, hogy: Tessék, itt van valami jegy. Hogy kik nézték meg aztán, nem tudom, mert kissé félre állottam, de azt hiszem, megnézték, mert helyet engedtek a többieknek. Csak később tudtam meg azután, hogy Szakolczay Julesa vallomásának csak egy része vétetett a jegyzőkönyvbe, mert dr. Trajtler azt mondta, hogy a bír-

horzsolást egy tehéntaposás következtében előállott hegedéssel nem lehet összehasonlítani. Erről szó sem volt és így kimaradt.

Elnök: Ott volt ön akkor is, mikor dr. Trajtler ur a bonczolást eszközölte? T. Nem. E. hát az csupán beszélgetés volt Trajtler urral? T. Akkor rögtön, mindjárt a helyszínén hallottam, hogy mondta, hogy az csak bőrhorzsolás következében támadt, mintsem hogy régibb eredetű lett volna. E. Hát a hulla lábait és lábujjait megnézte? T. Igen, a hüvelykujj felett, mondom, megnéztem — még pedig baloldalán, mert több ízben megnéztem, valami 20-szor talán, határozottan emlékszem reá, — tehát a hüvelyk ujj felett egy kissé az elején, mintha kétfelé hajlanék, azután huzódott félkör alakban a harmadik ujjig, azután befelé ment és elmaradt a hüvelyknél. Szembetűnően barna volt az, a többi része világosbarna, felőbb a láb színével összeelegyedve elmosódott, úgy, hogy nem lehetett megmondani, hogy meddig forradás, csak az ujj felett lehetett azt észrevenni. E. És a folt széles volt? T. A hüvelykujjtól egész a harmadik ujjig huzódott: onnan aztán befelé fordult.

Elnök: A holttest egész alkotása fiatal vagy pedig idősebb hullára mutatott-e? T. Azt határozottan nem tudnám megmondani. En reám csak azt a benyomást tette, hogy lehetett 14 éves, de 17 éves is. Itt megemlítem, hogy mikor a jegyzőkönyv felvételét, azt mondták, hogy a mell egyáltalában nem volt kifejlődve, és mikor arra került a sor, hogy levétessék, dr. Trajtler ur diktálta, hogy az fejletlen. Dr. Kiss Jenő írta a jegyzőkönyvet és beleírta, hogy a hulla emlői fejletlenek. Később megkérdeztem tőle, mert hallottam, hogy az kimaradt a jegyzőkönyvből, azt mondta, hogy a tisztázásnál azt kihagyták és azt írták helyébe, hogy „elsoványodtak“. Eredetileg úgy volt, hogy fejletlen, és mikor tisztázták, kijavították, hogy „elsoványodtak.“

A hulla szeme.

Eötvös: Tanu tyukszemét látott-e a hulla lábán? Tanu: Nem láttam. Eö. Nemző részén vett-e észre pehelyszórt? T. Nem vettem észre. Eö. Hát fanszórt? T. Azt sem. Eö. Tanu azt mondja, hogy a hulla pupillája fölfelé volt fordítva, hát a szaruhártya milyen színű volt? T. Szennyes, fehéres volt. Eö. Hát a szívárványhártya? T. Azt nem tudom. Eö. Közéletben miként szokták jelezni azon színű szemet, a milyen a hulla szemének szívárvány hártyája volt? T. Élő embernél ilyent nem láttam, mert az olyan volt, mintha két szín összefolyt volna.

Eö. A bíróság feketének constatalta jegyzőkönyvileg, a szemet a bonczoló szakértők barnának constatalták, a törvényszék előtt kihallgatott tanuk pedig csaknem összehangzólag azt állítják, hogy kék, illetőleg világoskék volt a hulla szeme. E. Mert a tanuk nem látták a szemet, csak szempilyót; a pupillát csak az láthatta, a ki felhuzta a szempilyót. Eö. Hát arra emlékszik-e, hogy az egyik szem hunyva, a másik nyitva volt? T. Emlékszem, de arra is emlékszem, hogy a két tanu maga is elhuzta a szempilyót és nézte a szemet, akkor részint nyitva volt, részint hunyva volt a szeme.

Ezután, Schenthauer, Mihákovics és Belki szakértők intéznek kérdéseket tanuhoz. Erre megkezdődik Horváth Géza tanu kihallgatása, melynek elején Gruden bíró rosszul lesz, mely okból a tárgyalás folytatása holnap reggel 8 órára halasztatik.

Legujabb.

Nyiregyháza, július 11. (déli 12 óra).

Elnök: 8½ órakor megnyitja az ülést azzal a jelentéssel, hogy Gruden bíró felgyógyulására egyelőre kilátás nem lévén, Fehér Barna pótbíró foglalja el Gruden helyét.

Következett Horváth Géza orvosnővendék kihallgatása. Előadja, hogy június 18. este, midőn vacsoránál ültek Zoltán Istvánnál, bejött egy ember, aki azt mondta: Meg van Eszter.

Tanú ezután Zurányi gyógyszerészszel egybehangzóan előadja miképen kezdődött a vizsgálat és hogy kinek milyen szerep jutott a hulla vizsgálatánál. Ő a gödörből kiásatta a hullát és megtisztította a sártól. Akkor lehajlott a gödörbe és nézte, hogy van-e vágás a nyakán, mert akkor azt beszéltek, hogy rituális gyilkosságnak esett áldozatul. De nem volt semmi jel a nyakán.

Elnök: Milyen melle volt.

Tanú: A melle nem volt nagy, úgy össze esve volt, ránczokat kepezett, mikor hanyatt feküdt.

Nem lógott le, csak egy kissé fonnyadt volt.

Elnök: A szemérem testet megvizsgálta?

Tanú: Igenis, Eszláron. Szemérem teste tág volt, úgy, hogy nemcsak egy, de három ujjal is benyúlhattam, úgy, hogy kis tágitás kellett az egész hüvelybe be nyomulhatni.

Elnök: Hát a kezét vizsgálta-e?

Tanú: Igen, észrevettem körmöket, még pedig jól kifejlett körmöket a kezén.

Elnök: Hogy érti ezt?

Tanú: Hogy jól ápolt körmei voltak. Szélei nyulva voltak, a közepén pedig hegyesek.

Elnök: Valóságos körmök voltak és nem körömágyak?

Tanú: Valóságos körmök voltak. Rózsaszínű felső körmök és nem körömágyak.

Elnök: Láta a kendőt a hulla kezén.

Tanú: Igen lazán volt rákötve.

Elnök: Szücs azt állítja, hogy erővel kellett feloldani.

Tanú: Lehet, de az első leoldást a tutajosok teljesítették.

Elnök: Látott valami jegyet a lábakon?

Tanú: Igen, valami barna foltot vettem észre.

Elnök: Mi lehetett az?

Tanú: Sárgás barna jegynek látszott, de mikor lemostuk a lábat nem látszott többé. Tanu továbbá előadja, hogy lábujjak egymásra voltak hajtva.

Elnök: Milyen lába volt?

Tanú: A láb rövid, széles olyan nyerges volt. Én érdességet vettem észre és egy helyen — a balláb kis ujján tyukszemtelét, midőn belemetszettem keményebb bőrt tapasztaltam.

Tanú a fogakat illetőleg megjegyzi, hogy a felső fogak rendesek voltak, az alsók keresztben álltak. Különbösen nem voltak túlságosan nagyok.

Elnök: A szeméremtesten látott haját.

Tanú: Azor nem láttam semmi hajzatot.

*

Nyiregyháza, jul. 11. Itt általánosan beszélnek, hogy a vádlott zsidókat fel fogják menteni, bár Kornis elnök magaviselete az ellenkezőt sejteti. Kornis igen nagy preszsió alatt áll. Barátai és rokoni nagyobb része marasztaló ítéletet várnak tőle.

*

Nyiregyháza július 11. A P. H. hírét, hogy Kornis elnök a tárgyalás után le fog köszönni, olyképen magyarázta maga a törvényszéki elnök, hogy ő csak annyit mondott, hogy ha Barri és társai ellen a fegyelmi eljárás megindítása elkerülhetetlenné válik, akkor ő (az elnök) le fog mondani.

*

Nyiregyháza, július 11. A budapesti szakértők keresztkérdései a közönség nagy izgatottsága közt intéztetnek. Trajtler feljegyzései alaposan blámáltattak. Trajtler kihívó magaviselete nem ismer határt. Ignoranciája ép olyan nagy mint roszakarata. Az általa készített parere e két vonást világosan felünteti.

*

Nyiregyháza július 11. A tárgyalás legalább is még 10 napig fog tartani, úgy hogy az ítélelethozatal e hó 24 előtt alig várható. Az antisemiták tanúmegfélemlítési üzelmei, a tárgyalás után fényitőszert útján fognak megtoroltatni.

H I R D E T É S E K.

Nyaralókba, utazásra és Sport-czikkek.

Dunánál nélküli Flobert-egyszer 1.20. Keru gyertyavato ft 1, 2, 3. Kerti legyek
 lövészhöz ft 7, 10, 12, 24. Flobert-egyszer ft 6-11. Csipők ft 10-20. Japán 1. kerti palomnyó 1.-. Angol pászok
 nickel légszatóly golyóva, és nyíla ft 7, 80. Viasz any aró. Árnál 3.25-12.70. Könyhaberendezések. Csakádi
 ezüstláda, kinyitós zárt, 3-5. Olaszcsisz. Szűly. m. ft 10. Kif. 6.-. Komfort kávégép 5.60-
 10.50. Anyol svárosok. Vas mángorló nagy hajtóerék.
 moszárlt 8-10. Kemény ft kinyitós bábu ft 10.50. Kézi pántszárítógép 1.40. Műanyag-
 2.50. Lignum-santum folyó 1.50-4.-. Kézi horoszlant itatók megromlása ellen 1.-. Onnukó-
 Croquet-játék ft 11-15.-. V. J. Lawry. Kézi dugaszható - 99-2.-. Szobapadló-fényezés doboza - 70.
 Tenisjáték ft 29. Karikajáték utazásra 1.80. Divatos hosszú mongramm lechnemű-ft: 1.80-1.60.
 Accordion (tremolo) concertharmonika trom. Racsaszőzér íveg. porcellánához - 85. Onnukódo egérfogó
 via-díszrel ft 7-11. Szájharmonika esen. Divatos szőzér íveg. porcellánához - 85. Onnukódo egérfogó
 zetyű-kiszérelt 1.50. Új m. gleppó változatos corall
 ének. t hangzóató syrn-bugó ft 1. Domino-játék 1.25-5. Gum-
 15-1.50.

Horogházászat kellékek.
 Torus-csokzók. Miskók-
 vé 5.80-8.80. Kötélhágcsó 8.25.
 trapez rúdál 8.50, trapéz kar-
 kákkal 8.50. Teljes tornakész-
 ték oskolával és ábrákkal ft 15.
 Gyermekhintá ft 9. Tornagolyó
 kile 30 kr. Tornacipők gummitáppal 1.30. Léggel tölthető
 üsző-ör tanulásához 8-10.-. Kézi vívőkészlet: kard, keztyű,
 flaroz 25.50. Súlyos athletabot 2.50-5.-. athleta box-keztyűk
 4 drb ft 8. Indiai függő hinta-
 ágy 2.70, 4.50, 6.50, széjellesztő
 kézkekkel 14.50. Színes lampio-
 nok kerti ünnepélyekhez 20, 30,
 40 kr. Papir légbajó - 75, 1-2
 Tartós háromkerékű gyermekvelo-
 cipetek ft 22.50, 27-31.50.
 Angel dísznőbőr nyereg ft 15-35. Egyes szárd
 kanár 2.65-4.-. kettős szárral
 4.80-8.-. Kengyel-szíjak 2.50-
 3.50. Kengyelvasak 1.60-2.50
 Biztonsági rugóval kengyelvas ft 12.
 nyeregterhelők ft 2-7. Új tor-
 helő önműködő szorító-
 val ft 7. Izasztó 2.75-6.-. Fe-
 hér mosható izasztó 4.50. Zablai
 1.80-3.-. Divatos nagy karikás
 trenzi 1.50, felcsatlható sarkan-
 tyú ft 2. Lovagló-kamasnik világos és sötét bőrből 4.50-
 8.-. Rhinocerosbőr oster lövészhöz - 60-3.-. Nyereg-
 szappan 1 doboz 85 kr. Pegcet lövészhöz 1.15. Ru-
 Lőfőtörő keztyű 90 kr. Új drótló lövőkaró 1.15. Ru-
 gany lólab sebmentő 2.-. Kocsibőr- és szerzőműhítő zst
 50-1.-. Nubian Blacking bőrtálc - 90. Öbör kocsit-
 tisztításhoz 1.-. Réz, ezüst és egyéb érczisztító por 25-90 kr.

Vadászat összes kellékek.
 Az egyszág fentartásához D. Fev-
 re párisi tartós szodavíz-gép tiszta üdítő szodavíz
 onkésztéséhez 2 4 6 8 10 mese-lyes
 ft 7, 10, 12, 14.50, 17.
 Legjobb borkő és szóda csomagja 2.-. Víz-
 szűrő egyszágelen víz tisztításhoz 2.50 3.50
 5.-. Italhűtő medence 1.60, 2.20, 2.75.
 Fagylalkészítő gép receptekkel
 ft 3 6 12 adagra
 ft 7.50, 11.50, 16.50.
 Kétféle fagylalt ft 1.15-21. Vaj-
 készítő vas hajtóerékkel 4.50-
 6.50. Vaj- és sajt-tányérok üvegfedél-
 1-6.-. Sodrony ételborító legyek ellen
 -50-1.80. Ezet és olajtartó 1.80-10.-
 Kis borsórló asztalra, a bors erjeje nem p

Utazóknak, turistáknak
 kézi és nagy kofferek 3.-35.-. Re-
 rendezett utitáska 18-75.-. Praktiku-
 san szállár tárgyakkal berendezett uti
 toltésteheres 6.-. Plaid, ruha, bot,
 esernyőtartó tókeres 5-7.-. Berende-
 zett pinczertő 5-7 üveggel 9-11.-
Horoválkozó-készlet John Heif-
 ford hadserégi botjával 6.50. Vállra
 függészhető táská fehérműmnek is
 4.50 Új ivópohár - 40-1.50 Kula
 esők 1.20-5.-. Bot-szek 4.50-10.-
 Kanócos gyújtató - 85. Távszó 7.-
 Érés zsebkés 1-3.-. Vízmentes esőköpeny, mindkét
 oldalán hozható ft 10, 12, 14. Kocsis-köpeny ft 15, 17, 19.
 Újon és háznál kényelmes, özbérel bevont löszőr ülő- vagy
 fejáma 6.20. Tyúkszemkárka dohoz 24, 30 kr. Biztonsági
 belső revolverek ft 5, 6, 7. Vészt, nickel finomabbak
 ft 8, 10, 12. Tömör formájú, erős lövésű Bulldog-revolver
 ft 10, 11, 12. Revolver-legy, r 10 lövésű 55.-. Eletmentés
 zseb boxer 1.-. Jo erős, pont n járó remonitör zsebhóra
 kettős porfedéllel, kulcs nélkül elhuzható és igazítható 10.-
 Kipróbált éhésző-óra 5.50. Zsebbeli lapos nap-óra 1.-
 Ruganydótló hajkefe ft 1, 1.50, 2.-. Plaid-szíjak 58 kr.-2.50.

Dohányzóknak. Egész vas dohány-
 vágó-gép fogas haj-
 tóerékkel, két késsel, tőkletes 18.-. Dohányvártó, melyben
 1000 hozza 30 kr. - Automát cigarettakészítő és csinos
 dohányszelenze, a fedél egyszerű betevése által kész ciga-
 rettát nyervek 2.-. Községeknök tartós rézoldalú k-
 hirdetési dob ft 15. Posztátáska két kulccsal 8-10.50.

KERTÉSZ TÓDOR
 Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

VONALZÓ-INTÉZET KÖNYV- ÉS KÖNYOMDA KÖNYVKÖTŐDÉ

GÖZERŐVEL MŰKÖDŐ INTÉZET

10 gyorsajtó, 6 kézi sajtó, 3 vonalozógép, 15 segédgép és
több mint 500-féle betűvel

GALVANOPLASTIKA

ZINKOGRAFIA

Deutsch M.-féle műv. intézet

KITÜNTETVE

az osztrák, angol, porosz, francia és württembergi **nagy aranyérmekkel**
A MŰVÉSZET ÉS TUDOMÁNYÉRT.

DÍSZOKL. SZ. FEHÉRVÁR
ÉRDEM-ÉREM SZEGED

ARANY-ÉREM KECSKEMÉT 1872

ÉRDEMÉREM BÉCS 1873
OKLEVÉL LONDON 1871

TÖMÖNTÖDÉ

ÜZLETI KÖNYVEK GYÁRA

FAMETSZÉS

Az EGYSZÁG TÓDOR legközelebbi száma vasárnap e hó 15-én fog megjelenni.